

prima instanță: Judecătoria Bălți
Judecător: D. Stănilă
instanța de apel: Curtea de Apel Bălți
Judecători: Iu. Grosu, A. Corcenco, A. Ciobanu

ÎNCHEIERE

26 iulie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecători

Tatiana Vieru
Nicolae Craiu și Oleg Sternioală

examinând demersul formulat de Jurcov Anatolii cu privire la emiterea unui aviz consultativ al Plenului Curții Supreme de Justiție referitor la răspunderea civilă a persoanelor (inclusiv a judecătorilor), în cazul încălcării articolelor 13 și 14 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Jurcov Anatolii împotriva Pădurari Valeriu și Cerbu Andrian, privind repararea prejudiciului moral,

c o n s t a t ă :

La 2 februarie 2015, dl Jurcov Anatolii a depus cerere de chemare în judecată împotriva Pădurari Valeriu și Cerbu Adrian, privind repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că Pădurari Valeriu și Cerbu Andrian, care dețin calitatea de magistrați în cadrul Judecătoriei Bălți, prin încheierile de a nu da curs și de restituire a cererii de chemare în judecată, au admis acțiuni discriminatorii bazate pe criterii de limbă și apartenență etnică, întrucât dânsul aparține etniei ruse și este vorbitor exclusiv, de limbă rusă. Astfel, actele adoptate de către judecătorii, Pădurari Valeriu și Cerbu Andrian, i-au fost remise în limba de stat, pe care acesta nu o posedă, nefiind astfel, înțeles conținutul acestora.

În aceeași ordine de idei, Jurcov Anatol a precizat că are statut de condamnat și se află în detenție la Penitenciarul nr. 17 – Rezina, neavând posibilitate de a efectuat o traducere corespunzătoare a actelor judecătorești.

Luând în considerare cele relatate *supra*, acesta a opinat că au fost admise, în privința sa, acțiuni discriminatorii și i-a fost îngăduit liberul acces la justiție. Totodată, a precizat că, în aceste circumstanțe, a fost lipsit de posibilitate de a contesta actele judecătorești expediate în adresa acestuia, fiindu-i încălcat dreptul la apărare și dreptul la judecarea în termen rezonabil a cauzei intentată de ultimul.

Suplimentar, în susținerea punctului său de vedere, Jurcov Anatolii a pretins că pârâții au ignorat articolele 2, 4, 18 din Legea nr. 121 din 25 mai 2011 cu privire la

asigurarea egalității, articolele 16, 20, 26, 53 din Constituția Republicii Moldova și articolele 6, 13, 14, 17 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Solicită Jurcov Anatolii, repararea de către judecătorii, Pădurari Valeriu și Cerbu Andrian, a prejudiciului moral în cuantum de 20 000 euro, a câte 10 000 euro de la fiecare pârât (f. d. 2, pe verso).

La 15 iunie 2015, Judecătoria Bălți a dispus refuzul în primire a cererii de chemare în judecată, formulată de Jurcov Anatolii, deoarece judecătorul nu poate fi tras la răspundere pentru opinia sa exprimată în înfăptuirea justiției și pentru hotărârea pronunțată, dacă nu va fi stabilită, prin sentință definitivă, vinovăția lui de abuz criminal (f. d. 47).

La 15 octombrie 2015, Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Bălți a decis admiterea recursului declarat de Jurcov Anatolii și casarea încheierii Judecătoria Bălți din 15 iunie 2015, cu restituirea spre rejudecare în aceeași instanță în alt complet de judecată, de la etapă soluționării chestiunii primirii în procedură a cererii de chemare în judecată (f. d. 57 – 58).

Astfel, instanța de recurs a constatat, în temeiul art. 33 alin. (1) din Codul de procedură civilă, că prima instanța este competentă în judecarea cauzei, iar inexistența raporturilor juridice civile dintre părțile implicate în litigiu se referă la examinarea fondului pricinii civile.

Pe parcursul examinării cauzei, pârâții Pădurari Valeriu și Cerbu Andrian nu au avansat nici o referință în întâmpinarea cererii de chemare în judecată.

Prin hotărârea Judecătoria Bălți din 19 septembrie 2016, a fost respinsă acțiunea depusă de Jurcov Anatolii (f. d. 99, 112 – 114). Copia hotărârii motivate cu traducere în limba rusă a fost expediată lui Jurcov Anatolii la 23 noiembrie 2016 (f. d. 120).

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 16 februarie 2017, a fost admis apelul declarat de Jurcov Anatolii și casată hotărârea Judecătoria Bălți din 19 septembrie 2016, fiind încetat procesul (f. d. 145 – 147, 153 - 154).

În cadrul examinării cauzei în ordine de apel, apelantul Jurcov Anatolii a solicitat instanței de apel judecarea cauzei în absența lui. În acest sens, instanța de judecată a admis demersul acestuia (f. d. 141 – 142, 144, 146 *pe verso*).

La adoptarea soluției, instanța de apel a reținut că acțiunile președintelui instanței de judecată, precum și ale judecătorilor, legate de organizarea judecării unui proces civil, de contencios administrativ sau penal, nu pot fi verificate pe calea acțiunii civile, dat fiind faptul că instanțele de judecată, în persoana judecătorilor, judecă cauzele în conformitate cu legislația procesuală, adoptând acte procesuale care pot fi contestate prin căile de atac, stabilite de legislația procesuală în vigoare. Prin urmare, activitatea instanțelor de judecată de exercitare a justiției nu poate fi controlată pe calea procedurii civile, deoarece acestea săvârșesc doar acte de procedură care sunt supuse controlului ierarhic superior.

Pe cale de consecință, Colegiul civil a constatat că instanța de fond, în mod neîntemeiat, a examinat prezenta acțiune sub aspectul temeiniciei/netemeiniciei sale, întrucât prezenta speță nu urmează a fi examinată în procedură civilă.

În aceste circumstanțe și având în vedere prevederile art. 265 din Codul de procedură civilă, instanța de apel a dispus încetarea procesului în cazul în care pricina nu urmează a fi judecată în procedură civilă.

Pentru a pronunța această decizie, instanța ierarhic inferioară s-a călăuzit de articolele 116 alin. (1) și (6) din Constituția Republicii Moldova, articolele art. 1 alin. (2) și (4), 21 alin. (2) din Legea cu privire la statutul judecătorului și art. 265 din Codul de procedură civilă.

La 2 martie 2017, Curtea de Apel Bălți le-a expediat participanților la proces copia deciziei integrale din 16 martie 2017 (f. d. 148), iar, la 13 martie 2017, a fost expediată hotărârea motivată în limba rusă lui Jurcov Anatolii (f. d. 151).

La 5 aprilie 2017, prin intermediul serviciului poștal, dl Jurcov Anatolii a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 16 februarie 2017, solicitând casarea acesteia și emiterea unui aviz consultativ cu privire la răspunderea civilă a persoanelor (inclusiv a judecătorilor), în cazul încălcării articolelor 13 și 14 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

În motivarea recursului ilegalității deciziei contestate, dl Jurcov Anatolii a reiterat că, prezenta acțiune, este întemeiată pe prevederile articolelor 2, 4, 18 din Legea nr. 121 din 25 mai 2011 cu privire la asigurarea egalității și articolele 13, 14 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, din cauza admiterii acțiunilor discriminatorii bazate pe criterii de limbă și apartenența sa etnică.

Recurentul a subliniat că intimații Pădurari Valeriu și Cerbu Andrian au încălcat grav articolele 13 și 14 din CEDO, iar statutul acestora de judecători nu-i exonerează de răspunderea civilă pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile acestora de discriminare pe criterii de limbă și etnie.

În final, acesta a cerut, în temeiul art. 12² din Codul de procedură civilă, emiterea unui aviz consultativ cu privire la răspunderea civilă a persoanelor (inclusiv a judecătorilor), în cazul încălcării articolelor 13 și 14 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Analizând demersul recurentului în raport cu condițiile de admitere a unui aviz consultativ, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că capătul de cerere, formulat de Jurcov Anatolii, cu privire la solicitarea unui aviz consultativ al Plenului Curții Supreme de Justiție este neîntemeiat și urmează a fi respins din următoarele considerente.

În conformitate art. 12² alin. (1) din Codul de procedură civilă, dacă în procesul judecării pricinii într-o instanță de judecată se atestă dificultăți la aplicarea corectă a normelor de drept material sau procedural, instanța de judecată solicită Plenului Curții Supreme de Justiție, din oficiu sau la cererea participanților la proces, să emită un aviz consultativ cu privire la modul de punere în aplicare a legii. Avizul consultativ se publică pe pagina web a Curții Supreme de Justiție.

Pornind de la prevederile normei de drept enunțate supra, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție subliniază că avizul consultativ cu privire la modul de punere în aplicare a legii se emite doar în cazul dificultăților de aplicare corectă a normelor de drept material sau procedural.

Instanța de judecată reține că, prin decizia Curții de Apel Bălți din 16 februarie 2017, a fost admis apelul declarat de Jurcov Anatolii și casată hotărârea Judecătorei Bălți din 19 septembrie 2016, fiind încetat procesul (f. d. 145 – 147, 153 - 154). Astfel, la adoptarea soluției, instanța de apel a constatat că instanța de fond, în mod neîntemeiat, a examinat acțiunea avansată de Jurcov Anatolii sub aspectul temeiniciei/netemeinicii sale, întrucât prezenta speță nu urmează a fi examinată în procedură civilă. În aceste circumstanțe și având în vedere prevederile art. 265 din Codul de procedură civilă, Colegiul civil al Curții de Apel Chișinău a dispus încetarea procesului în cazul în care pricina nu urmează a fi judecată în procedură civilă.

În acest sens, instanța notează că instanța ierarhic inferioară nu s-a pronunțat asupra fondului cauzei, în special în privința argumentelor recurentului în susținerea punctului său de vedere, ci doar asupra chestiunilor care împiedica examinarea cauzei pe fond.

Totuși, recurentul Jurcov Anatolii a solicitat, în ordine de recurs, emiterea unui aviz consultativ cu privire la răspunderea civilă a persoanelor (inclusiv a judecătorilor), în cazul încălcării articolelor 13 și 14 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. Așadar, la caz, instanța constată că recurentul nu și-a motivat demersul, în special, nu a formulat argumente în susținerea opiniei sale cu privire la problemele de drept, care au legătură cu pricina dată judecătii.

În aceste circumstanțe, completul judiciar reține că Jurcov Anatolii nu a probat dificultățile apărute la aplicare corectă articolelor 13 și 14 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, în cazul încălcării acestora de către persoane, inclusiv judecători.

De fapt, în cazul încălcării Convenției Europene, Curtea Constituțională a menționat în hotărârea sa nr. 23 din 25 iulie 2016 că Legea cu privire la Agentul guvernamental instituie răspunderea penală, contravențională, disciplinară și civilă a persoanelor ale căror acțiuni sau inacțiuni au determinat ori au contribuit semnificativ la încălcarea prevederilor Convenției Europene, încălcare care a fost constatată de către Curtea Europeană printr-o hotărâre sau a impus soluționarea amiabilă a cauzei aflate pe rolul Curții Europene ori formularea unei declarații unilaterale de către stat (art.25 alin.(1)). Astfel, în temeiul legii respective, Agentul guvernamental este autoritatea care sesizează autoritățile competente să inițieze proceduri sau să adopte hotărâri privind răspunderea persoanelor vizate, a căror vinovăție și responsabilitate se stabilesc în fiecare caz individual și nu depind direct de cuantumul compensațiilor bănești achitate în temeiul hotărârii sau deciziei Curții Europene.

În lumina celor relevate *supra*, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că aplicabilitatea normelor de drept enunțate, sub aspectul corectitudinii, nu este afectată, ceea ce nu cade sub incidența prevederilor art. 12² alin. (1) din Codul de procedură civilă, care clar prevede posibilitatea emiterii avizului consultativ doar în cazul apariției dificultăților la aplicarea corectă a normelor de drept material sau procedural. Mai mult, instanța reiterează că litigiul nu a fost examinat pe fond, iar instanța nu și-a întemeiat motivarea pe articolele 13 și 14 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Pe baza celor prezentate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge demersul formulat de Jurcov Anatolii cu privire la solicitarea unui aviz consultativ al Plenului Curții Supreme de Justiție.

În conformitate cu art. 12² alin. (2), 270 din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se respinge demersul formulat de Jurcov Anatolii cu privire la emiterea unui aviz consultativ al Plenului Curții Supreme de Justiție referitor la răspunderea civilă a persoanelor (inclusiv a judecătorilor), în cazul încălcării articolelor 13 și 14 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Jurcov Anatolii împotriva Pădurari Valeriu și Cerbu Andrian, privind repararea prejudiciului moral ca fiind neîntemeiat.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele completului, judecătorul

Tatiana Vieru

Judecători

Nicolae Craiu

Oleg Sternioală

prima instanță: Judecătoria Bălți
Judecător: D. Stănilă
instanța de apel: Curtea de Apel Bălți
Judecători: Iu. Grosu, A. Corcenco, A. Ciobanu

ÎNCHEIERE

26 iulie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Tatiana Vieru
Nicolae Craiu
Oleg Sternioală

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Jurcov Anatolii,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Jurcov
Anatolii împotriva Pădurari Valeriu și Cerbu Andrian, privind repararea prejudiciului
moral,

împotriva deciziei Curții de Apel 16 februarie 2017, prin care a fost admis
apelul declarat de Jurcov Anatolii și casată hotărârea Judecătoria Bălți din 19
septembrie 2016, fiind încetat procesul,

c o n s t a t ă :

La 2 februarie 2015, dl Jurcov Anatolii a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Pădurari Valeriu și Cerbu Adrian, privind repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că Pădurari Valeriu și Cerbu
Andrian, care dețin calitatea de magistrați în cadrul Judecătoria Bălți, prin încheierile
de a nu da curs și de restituire a cererii de chemare în judecată, au admis acțiuni
discriminatorii bazate pe criteriile de limbă și apartenență etnică, întrucât dânsul
aparține etniei ruse și este vorbitor exclusiv, de limbă rusă. Astfel, actele adoptate de
către judecătorii, Pădurari Valeriu și Cerbu Andrian, i-au fost remise în limba de stat,
pe care acesta nu o posedă, nefiind astfel, înțeles conținutul acestora.

În aceeași ordine de idei, Jurcov Anatol a precizat că are statut de condamnat și
se află în detenție la Penitenciarul nr. 17 – Rezina, neavând posibilitate de a efectuat o
traducere corespunzătoare a actelor judecătorești.

Luând în considerare cele relatate *supra*, acesta a opinat că au fost admise, în
privința sa, acțiuni discriminatorii și i-a fost îngădit liberul acces la justiție. Totodată,
a precizat că, în aceste circumstanțe, a fost lipsit de posibilitate de a contesta actele
judecătorești expediate în adresa acestuia, fiindu-i încălcat dreptul la apărare și dreptul
la judecarea în termen rezonabil a cauzei intentată de ultimul.

Suplimentar, în susținerea punctului său de vedere, Jurcov Anatolii a pretins că
pârâții au ignorat articolele 2, 4, 18 din Legea nr. 121 din 25 mai 2011 cu privire la

asigurarea egalității, articolele 16, 20, 26, 53 din Constituția Republicii Moldova și articolele 6, 13, 14, 17 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Solicită Jurcov Anatolii, repararea de către judecătorii, Pădurari Valeriu și Cerbu Andrian, a prejudiciului moral în cuantum de 20 000 euro, a câte 10 000 euro de la fiecare pârât (f. d. 2, pe verso).

La 15 iunie 2015, Judecătoria Bălți a dispus refuzul în primire a cererii de chemare în judecată, formulată de Jurcov Anatolii, deoarece judecătorul nu poate fi tras la răspundere pentru opinia sa exprimată în înfăptuirea justiției și pentru hotărârea pronunțată, dacă nu va fi stabilită, prin sentință definitivă, vinovăția lui de abuz criminal (f. d. 47).

La 15 octombrie 2015, Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Bălți a decis admiterea recursului declarat de Jurcov Anatolii și casarea încheierii Judecătoria Bălți din 15 iunie 2015, cu restituirea spre rejudecare în aceeași instanță în alt complet de judecată, de la etapă soluționării chestiunii primirii în procedură a cererii de chemare în judecată (f. d. 57 – 58).

Astfel, instanța de recurs a constatat, în temeiul art. 33 alin. (1) din Codul de procedură civilă, că prima instanța este competentă în judecarea cauzei, iar inexistența raporturilor juridice civile dintre părțile implicate în litigiu se referă la examinarea fondului pricinii civile.

Pe parcursul examinării cauzei, pârâții Pădurari Valeriu și Cerbu Andrian nu au avansat nici o referință în întâmpinarea cererii de chemare în judecată.

Prin hotărârea Judecătoria Bălți din 19 septembrie 2016, a fost respinsă acțiunea depusă de Jurcov Anatolii (f. d. 99, 112 – 114).

Copia hotărârii motivate cu traducere în limba rusă a fost expediată lui Jurcov Anatolii la 23 noiembrie 2016 (f. d. 120).

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 16 februarie 2017, a fost admis apelul declarat de Jurcov Anatolii, casată hotărârea Judecătoria Bălți din 19 septembrie 2016, fiind încetat procesul (f. d. 145 – 147, 153 - 154).

În cadrul examinării cauzei în ordine de apel, apelantul Jurcov Anatolii a solicitat instanței de apel judecarea cauzei în absența lui. În acest sens, instanța de judecată a admis demersul acestuia (f. d. 141 – 142, 144, 146 *pe verso*).

La adoptarea soluției, instanța de apel a reținut că acțiunile președintelui instanței de judecată, precum și ale judecătorilor, legate de organizarea judecării unui proces civil, de contencios administrativ sau penal, nu pot fi verificate pe calea acțiunii civile, dat fiind faptul că instanțele de judecată, în persoana judecătorilor, judecă cauzele în conformitate cu legislația procesuală, adoptând acte procesuale care pot fi contestate prin căile de atac, stabilite de legislația procesuală în vigoare. Prin urmare, activitatea instanțelor de judecată de exercitare a justiției nu poate fi controlată pe calea procedurii civile, deoarece acestea săvârșesc doar acte de procedură care sunt supuse controlului ierarhic superior.

Pe cale de consecință, Colegiul civil a constatat că instanța de fond, în mod neîntemeiat, a examinat prezenta acțiune sub aspectul temeiniciei/netemeiniciei sale, întrucât prezenta speță nu urmează a fi examinată în procedură civilă.

În aceste circumstanțe și având în vedere prevederile art. 265 din Codul de procedură civilă, instanța de apel a dispus încetarea procesului în cazul în care pricina nu urmează a fi judecată în procedură civilă.

Pentru a pronunța această decizie, instanța ierarhic inferioară s-a călăuzit de articolele 116 alin. (1) și (6) din Constituția Republicii Moldova, articolele art. 1 alin. (2) și (4), 21 alin. (2) din Legea cu privire la statutul judecătorului și art. 265 din Codul de procedură civilă.

La 2 martie 2017, Curtea de Apel Bălți le-a expediat participanților la proces copia deciziei integrale din 2 martie 2017 (f. d. 148), iar, la 13 martie 2017, a fost expediată hotărârea motivată în limba rusă lui Jurcov Anatolii (f. d. 151).

La 5 aprilie 2017, prin intermediul serviciului poștal, dl Jurcov Anatolii a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 16 februarie 2017, solicitând casarea acesteia și emiterea unui aviz consultativ cu privire la răspunderea civilă a persoanelor (inclusiv a judecătorilor), în cazul încălcării articolelor 13 și 14 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

În motivarea recursului ilegalității deciziei contestate, dl Jurcov Anatolii a reiterat că, prezenta acțiune, este întemeiată pe prevederile articolelor 2, 4, 18 din Legea nr. 121 din 25 mai 2011 cu privire la asigurarea egalității și articolele 13, 14 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, din cauza admiterii acțiunilor discriminatorii bazate pe criterii de limbă și apartenența sa etnică.

Recurentul a subliniat că intimații Pădurari Valeriu și Cerbu Andrian au încălcat grav articolele 13 și 14 din CEDO, iar statutul acestora de judecători nu-i exonerează de răspunderea civilă pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile acestora de discriminare pe criterii de limbă și etnie.

În final, acesta a cerut, în temeiul art. 12² din Codul de procedură civilă, emiterea unui aviz consultativ cu privire la răspunderea civilă a persoanelor (inclusiv a judecătorilor), în cazul încălcării articolelor 13 și 14 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

La 4 mai 2017, în conformitate art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, Curtea Supremă de Justiție a comunicat cererea de recurs lui Pădurari Valeriu și Cerbu Adrian, informându-i că referința se depune în termen de o lună de la data primirii scrisorii. În mod corespunzător, dacă referința nu este prezentată în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia (f. d. 173).

Până la data examinării cauzei, intimații nu au depus referință, prin care să-și exprime poziția cu privire la recursul declarat.

La 27 iunie 2017, în rezultatul ridicării de la examinare a cauzei civile pentru corectarea erorii, Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Bălți a dispus rectificarea datei emiterii propriei decizii, în special, din „16 februarie 2016” în data corectă „16 februarie 2017” (f. d. 181).

Analizând admisibilitatea recursului, conform art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că cererea de recurs formulată de Jurcov Anatolii este inadmisibilă, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Materialele cauzei dovedesc faptul că recursul nu a fost examinat anterior, fiind respectate, totodată, dispozițiile art. 430 din Codul de procedură civilă, cu privire la subiecții abilitați cu dreptul de a depune recurs.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Prin prisma normei de drept enunțate și având în vedere data pronunțării deciziei (16 februarie 2017) și declarării recursului (5 aprilie 2017), instanța de recurs constată că cererea, supusă examinării, a fost depusă de dl Jurcov Anatolii în interiorul termenului de 2 luni.

Din considerentele prezentate mai sus, instanța conchide că cererea de recurs nu poate fi respinsă ca inadmisibilă în baza temeiurilor prevăzute de art. 433 lit. b), c), d) din Codul de procedură civilă.

În continuare, audiind raportul verbal al judecătorului-raportor și verificând încadrarea în dispozițiile art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă a temeiurilor invocate în recurs, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată existența temeiului prevăzut la art. 433 lit. a) CPC, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural. Temeiurile declarării recursului sunt enumerate exhaustiv în alineatele (2), (3) și (4) ale acestui articol.

Rațiunea acestor dispoziții legale fundamentează ideea potrivit căreia judecarea recursului exercitat conform Secțiunii II-a, Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, are un caracter devolutiv și privește doar problemele de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, nu și temeinicia ei în fapt. În aceste condiții, trebuie observat caracterul extraordinar al aceste căi de atac, la care se poate recurge doar în cazurile excepționale enunțate de dispozițiile art. 432 alin. (2), (3), (4) din Codul de procedură civilă.

Din acest punct de vedere, completul Colegiului își propune să verifice esența și temeiurile recursului, dar și argumentele privind caracterul nelegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (CEDO).

Instanța subliniază că în materie civilă Convenția nu garantează un drept de recurs, dar că o eventuală procedură de examinare a admisibilității acestuia face incident articolul 6 (a se vedea, *inter alia*, *Kukkonen v. Finlanda* (nr. 2), 13 ianuarie 2009, para. 24; *Akaki Tchaghiashvili v. Georgia*, 2 septembrie 2014, para. 34).

În plus, un stat care dispune de astfel de instanțe de recurs are obligația să se asigure că justițiabilii se bucură de principiile unui proces echitabil garantate de art. 6 alin. (1), în special de dreptul de acces la o instanță și de dreptul de a fi audiat. (a se

vedea, *de exemplu, Erfar – Avef v. Grecia*, 27 martie 2014, para. 39 – 40; *Lebedinschi v. Republica Moldova*, 16 septembrie 2015, para. 32).

Cu privire la primul aspect, instanța de recurs observă că dreptul de acces la un tribunal al unei persoane poate fi limitat, inclusiv în cazul admisibilității contestațiilor înaintate prin intermediul căilor de atac, pentru că prin însăși natura sa, recursul trebuie reglementat de către stat, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere.

În acest sens, condițiile pentru autorizarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile instituite pentru o cale de atac ordinară (a se vedea, *inter alia, Marc Brauer v. Germania*, 1 septembrie 2016, para. 34; *Miessen v. Belgia*, 16 octombrie 2016, para. 64).

În același timp, în jurisprudența sa consecventă, Curtea Europeană a precizat că interpretarea normelor de procedură reprezintă o chestiune de drept intern și ține, în principiu, de competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (*a se vedea, de exemplu, Kukkonen v. Finlanda (nr. 2)*, ibidem, para. 25; *Vučković și alții v. Serbia (excepții preliminare)*, 25 martie 2014, para. 80; *Miessen v. Belgia*, ibidem, para. 70).

Astfel, în conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

În același context, alin. (2) și (3) ale art. 432 din Codul de procedură civilă prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alineatul (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au condus sau ar fi putut conduce la soluționarea greșită a pricinii, în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară sau în cazul în care erorile comise au condus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Prin urmare, reglementările referitoare la formalitățile și termenele impuse de articolele 433 și 432 alin. (2)-(4) din Codul de procedură civilă urmăresc protejarea interesului părții, precum și competența asigurării interpretării unitare a legii de către Curtea Supremă de Justiție. Aceste limitări urmăresc un scop legitim, îndeplinind cerințele securității juridice și buneii-administrații a justiției (a se vedea, *mutatis mutandis, Benjamin Nersesyan v. Armenia*, 19 ianuarie 2010, para. 22; *Erfar – Avef*, ibidem, para. 41, *Marc Brauer*, ibidem, para. 35; *Miessen*, ibidem, para. 67; *Trevisanato v. Italia*, 16 decembrie 2016, para. 36 - 37).

În speță, instanța observă că în cererea de recurs, declarată de către dl Jurcov Anatolii, nu a fost indicat nici un temei cuprins în art. 432 din Codul de procedură civilă, fiind formulată contrar cerințelor obligatorii impuse de art. 432 alin. (1) și 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă.

Totuși, completul judiciar notează că-i revine obligația de a verifica dacă argumentele recurentului, rezumate mai sus, întrunesc condițiile necesare pentru a

declara admisibil cererea acestuia, inclusiv dacă normele de drept invocate în favoarea punctului său de vedere sunt incidente la soluționarea fondului cauzei.

Din analiza conținutului cererii de recurs, reiese în mod cert că recurentul a reluat criticile formulate în faza procesuală anterioară cu privire la fondul cauzei, deși instanța de apel, în conformitate cu art. 265 din Codul de procedură civilă, a dispus încetarea procesului, deoarece cauza nu urma a fi judecată în procedură civilă. Or, în acest sens, examinarea cauzei civile de către instanța de apel s-a redus la chestiunile care împiedicau judecarea acesteia pe fond, precum și motivele care au determinat concluziile instanței și legea guvernantă (art. 270 din Codul de procedură civilă). Astfel, respectivul moment decisiv nu a fost luat în considerare de recurent, nici nu a comentat sau obiectat adecvat împotriva măsurilor întreprinse de instanța de apel.

În baza celor prezentate, completul Colegiului constată că încălcările invocate, exprimate sub forma unor enunțuri generale, fără a fi aprofundate, nu permit încadrarea lor în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) sau (4) din Codul de procedură civilă. Deci, în mod evident, lipsește o formulare suficientă și adecvată în ceea ce privește chestiunea de drept pusă în discuție pentru a identifica esența cererii de recurs și ilegalitatea deciziei contestate, impuse de art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă.

Cât privește dreptul justițiabilului „de a fi audiat”, garantat de Convenție, instanța notează că obligația de a motiva o hotărâre judecătorească poate varia în funcție de natura deciziei în cauză (a se vedea, *inter alia*, *Helle v. Finlanda*, 19 decembrie 1997, para. 55; *Latourniere v. Franța*, 10 decembrie 2002, para. 2; *Hansen v. Norvegia*, 2 octombrie 2014, para. 71 – 74). De fapt, în concepția instanței europene, art. 6 alin. (1) nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs, ca fiind „lipsit de șanse de succes” (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Kukkonen v. Finlanda* (nr. 2), *ibidem*, para. 24; *Beniamin Nersesyanyan*, *ibidem*, para. 23 – 24; *Akaki Tchaghiashvili*, *ibidem*, para. 34 sau *Papaioannou v. Grecia*, 2 iunie 2016, para. 45).

Mai mult, instanța observă că recurentul Jurcov Anatolii a formulat prezenta cerere după ce a beneficiat de o procedură contradictorie pe fond și a avut posibilitatea de a fi audiat de o primă instanță și de o instanță de apel, care au fost competente de a examina toate chestiunile de fapt și de drept relevante litigiului (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Levages Prestations Services v. Franța*, 23 octombrie 1996, para. 48; *A. Menarini Diagnostics S.R.L. v. Italia*, 27 septembrie 2011, para. 59; *Akaki Tchaghiashvili*, *ibidem*, para. 34).

În sfârșit, în limitele impuse de art. 439 alin. (3) din Codul de procedură civilă, instanța conchide că recursul dedus judecății nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, adică nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, care ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicări eronate a normelor de drept material sau procedural din partea instanței judecătorești ierarhic inferioară.

Din aceste raționamente, completul Colegiului constată existența temeiului prevăzut la art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă. Deci, conjunctură stabilită mai sus confirmă că există un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele

folosite și scopul urmărit, iar, în viziunea instanței, însăși esența dreptului de acces la instanță nu a fost afectată.

În conformitate cu art. 440 alin.(1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Astfel, având în vedere circumstanțele stabilite *supra*, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție decide în mod unanim că recursul declarat de către Jurcov Anatolii nu ridică probleme de drept și nu poate fi acceptat spre examinarea în fond, urmând a fi considerat inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Jurcov Anatolii.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Tatiana Vieru

Judecători

Nicolae Craiu

Oleg Sternioală